

Előfizetési feltételek:
Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 „
Községeknek 62 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:
Graf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
(Vilmos sörészarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adtnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felölös szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Hirdetési díjak:
Négy-hasábos petit sorért 8 kr;
többszörinél 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen
kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beíratásért külön 30 kr.
„Nyiltér“-ben megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előzetések helyben akadási
hivatalnál, Csáthy Ferenc, Telegdi K.
Lajos, Budapest: Goldberger A. V.,
Általános Tudósító VII., Erzsébet-körút 14.,
Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstein
és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelk,
Schalek H. és Párisban, Hamburgban s
Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és
Mosse Rudolf hirdetési intézetében
fogadtatnak el.

Emlékezzünk . . .

Debreczen, 1898. nov. 19.

Igen emlékezzünk, mert már az emlékeztetés az, kinek élete oly sokaké — népek milliói vala.

Egy pillanat alatt tűnt le hazánk egéről az a nap, melynek áldást osztó sugarai a jótékonyság életadó melegével e haza földjén élő népek milliói közül a magyar fajt vették körül, felolvasztva azt a jégburkolatot, melynek dermesztő vermében a sokat szenvedett — a méltatlan bántódásokkal vérig sértett és nem is olyan régen vérrel szerzett hazájában hontalanná tett magyar senyvedett.

A Genfi-tó partján lejátszódtott tragédia egy egész nemzetet borított mély gyászba, melynek minden igaz és hű fia, a mai napon könyvelt szemekkel mondja: Leesett a mi fejünk koronája, nincs a kinek életéért ma — nevenapján — buzgó ima szálljon a Mindenség Urához.

Emlékezzünk...

Nem háláadó imára hivatgatnak ma a templomok tornyaiban csengő bongó harangok, hanem szomorúan bugó hangjuk temetésre szólít, temetésre, mely oly szomorú, oly leverő, mert fel-fel ujló emlékeinket temetgetjük...

Emlékezzünk...

Két hónapja ma annak, hogy a magyar nemzet utolsó útjára kísért el áldott emlékü Nagyasszonyát. Két hónapja ma annak, hogy bezárult annak a sirboltnak ajtaja, mely előtt a magyar nemzet térdre hullva zokogta el az utolsó Isten hozzádot s ime még ma is könycsillog szemünkben s fájdalomunkra nem ad enyhülést az idő. Miért? Sokat, nagyon sokat vesztettünk.

Emlékezzünk... Emlékezzünk...

Ugy vagyunk a mai napon, mint az a család, mely elveszté a gondos és szerető jó anyát. Hálánk és szeretetünk kitörő érzelmeit nincs kinek elrebegjék ajkaink, szeretetünk és ragaszkodásunk zálogát nincs a kinek lábai elerakjuk. Némán s könyvelt szemekkel állunk és tekintünk arra helyre, mely már üres... S midőn megjelennek a mult emlékei, zokogva borulunk egymás koblére... s ujra csak temetünk... temetünk...

Emlékezzünk... Emlékezzünk...

Búsán lengeti még a hűvös őszi szél a gyász lobogókat, a szívünkben sajgó fájdalomunk a külső jelvényeit, mintegy emlékeztetőjéül annak, hogy kit vesztettünk.

Oh! de nemuljon el ajkainkon a panasz s rebegjen hálaimát a Magyarok Istenéhez azért, hogy ő a mienk volt.

S ma, a midőn az egész nemzet Nagyasszonyunk megdicsőült szellemének jószágáért imát rebeg, tegyünk szent fogadást: szeressük e hazát s tegyünk mint ő tett érte s örködni fog felettünk továbbra is elköltözött szelleme.

Emlékezzünk... Emlékezzünk...

Hiszen nem halt meg Ő, átszurt szíve még most is dobog, mert halálával is nemzetünk sajgó sebére gyógyító irt adott. Szelleme köztünk él, felettünk öröklik, oszlatgatja multunk egéről nemzetünk sajgó emlékeit. S ha majd elköltözött szelleme a művész alkotó vésője által ujra testet ölt, köztünk lesz örökre ő, mint volt csak...

Emlékezzünk... Emlékezzünk...

(:;)

Ipartestület.

Közelg a pillanat, melyben a husz éves küzdelem után, a városunk törekvő iparosai által annyira óhajtott általános ipartestület a végleges megvalósulás stádiumába lép s megkezdí hivatalos tevékedését.

Az utolsó aktus fog lezajlani e hó 28-án, a midőn is a megalakult ipartestület szervezkedni fog és megválasztja tisztí karát, a kiknek kezébe leendő letéve nemcsak az ipartestület élete, felvirágzása, hanem az összes iparosok jobb jövőre és a pangó — nem a bukás örvénye szélén álló kisiparos osztály megmentése is.

Mi, akik oly sokszor s nemcsak hallomásból, vagy a lapok hasábjain között cikkekkel ismertük és ismerjük azt a nagy és roppant körületekintést igénylő teendők sorozatát, melyeknek lebonyolítása az általános ipartestületre vár, az utolsó órában ismét felemeljük szavunkat. Felemeljük pedig azért, mert oly mozgalom kapott lábra, mely ha érvényre jut az ipartestület szervezkedésénél, abban nemcsak a folytonos viszálly magvát fogja elhinteni, hanem a mellett, hogy már a kezdet kezdetén megbénítja működésében, átokká fogja mindazon áldásokat, a mit működésétől várunk — változtatni.

E mozgalom a politikai pártoskodás átkos torzalkodása, mely a hóvá befészkelí magát, ott vége az egyetértésnek, vége az egyöntetű munkálkodásnak, vége a kölcsönös bizalomnak és vége magának annak az ügynek, melytől annyi és oly sok munkása várja sorsa javulását s tengődő helyzetének ujra születését.

Az intézőkörök vezérférfiai a legnagyobb körültekintéssel és a helyzet figyelembe vételével alakították meg azt az előjárósági névsort, mely éven e lap hasábjain hozott a nyilvánosság elé. Az előjárósági névsor összeállításánál nem vezette az intézőket a politikai pártusa ádáz ördöge, hanem az a jól meggondolt előrelátás és számítás, mely minden új intézmény születésénél, ha azt akarjuk, hogy halva ne szűlessék — figyelembe veendő.

Az új áramlat, mely a jelölt előjárósági tagok megválasztára ellen irányul, a mint tendenciájukból kitűnik, pártpolitikai nézeteit akarja érvényre juttatni és olyan elemeket óhajt előjárósági tagokul, akik annak hatása alatt állanak.

Nem jól van ez így uraim, mert az ipartestület, mely már „általános“ jelzőjénél fog hivatva mindenkinek egyenlő mértékkel mérni, mindenki érdekeit minden mellétekintetek nélkül szolgálí — képviselni, pangó iparunkat egészséges iparpolitika által új életre hívni, nem szabad a pártpolitikai elvakult szenvedély polyp karjai közé dobní.

Nem szóharczot provokáló egyedekre, hanem lelkiismeretes és munkás emberekre van szükség az új intézménynek, akik ismerve annak minden csinját-bíóját, önzetlen áldozatkészséggel sietnek minden perczen rendelkezésére állani.

Sok, de nagyon sok teendő vár azokra, a kiket majd a közbizalom s nem a politikai pártoskodás hivatali állásokkal tisztel meg az ipartestületnél, mert a munkásság mellett a törvény és szabályrendeletek egész tárházát kell ismerniük azoknak, a kik tisztóket elvállalva, abban nem pipázni és politizálni, hanem az ügyért tenni s dolgozni akarnak. De mindezek mellett még sok oldalú szakímeret is kell az illető tisztviselőeknek, mert csak ezeknek a birtokában levők képesek gyümölcsözővé tenni az ipartestület működését.

Ne vezesse hát az illetékes választó iparosokat az előjárósági tagjainak megválasztásánál politikai pártszenvédeley, hagyják ki ez egy intézményből azt s meglássák uraim mily áldásos leendő annak működése.

A kibocsájtott névsorban foglalt tekintélyes iparosaink kezébe nyugodtan tehetjük le az ipartestület sorsát s azzal iparunk érdekeinek jövőjét. Nyugodtan, mert az az előjárósági tudni fogja, hogy e tekintélyes számmal bíró tisztikart kikből válassza meg.

Legyen egyetértés és béke ezen új intézmény szervezésénél, mert nem egyes egyének sorsáról, hanem számban is tekintélyes összeget tevő iparos osztály jövőjéről s ezzel kapcsolatban iparunk felvirágzásáról van szó.

Az iparoskör választmányából kiküldött bizottság az ipartestület megalakítása ügyében tartott ülésén utóbbi Előjáróságának névsorát az alant elsorolt szakmák szerint beosztva, az alapszabályok értelmében olyformán jelölté, hogy abban minden iparág jelesebb képviselői szerepelnek.

Jelöltek névsora: Elnök: Tóth Kálmán. Számvizsgálók: Rösler Rikárd építész, Jobbágy Imre timár, Konez Lajos bankhivatalnok.

Előjárósági tagok: Csizmadia iparosok: Kurucz Miklós, Varkoly József. — Cipész: Weidner Gusztáv, Kiss J. Ferencz. — Szabó: Tóth Kálmán, Szedlák József. — Asztalos, kárptos: Dinnyés Gyula, Náday Rezső. — Timár: Eklí Gábor

TÁRCZA.

Epizódok Erzsébet királyné életéből.

Az oly szerencsétlen véget ért jó királynék, áldott lelkü Nagyasszonyunk életéből idézünk fel egyes epizódokat, melyek minden egyszerűségük mellett a legékeesebben beszélnek azokról az érzelmekről, melyeket a magyar nemzet iránt táplált.

Ma, a midőn nevenapján az egész nemzet könyvelt szemekkel keresi fel az emlékezet útján örangyalunk sirját, nem lesz érdektelen, ha megemlékezzük róla, épen azokat ragadjuk ki a multból, melyben irántunk táplált szeretetében oly nagy volt.

A királyi család gödöllői otthonában mellőzte a feszes etikettet, a formalitásokat s gyakran volt hivatalos ebédre a szolgabíró s Beniczky Ferencz, az akkori jószágigazgató.

Az ilyen polgári, bizalmas ebédekről kedves kis anekdota forog közszájon. Ráday Pál gróf, Gödöllőnek a hetvenes években szolgabírája. 1873. nov. havában hivatalos volt ő felségeikhez ebédre. Az egyik szárnysegéd folyton kínálgatta Rádayt borral, ugy, hogy a király is észrevette:

— Ígyék gróf ur! Hisz egy pohár bor a házárért meg nem árt!

Ráday meglepetve nyult poharához:

— Felséges Uram, engedje meg, hogy a költő szavait tovább fűzhessem: A legelső magyar ember a király! Eljen a király!

S már üríteni akarták a poharat, midőn a királyné szólt közbe mosolyogva:

— Hadd folytassam én is: Addig éljen, míg a honnak éli!

Három esztendővel ezelőtt felkereste Erzsébet királyné Bártfa-füldt. Örökig elbolyongott görög nyelvmesterével az óriási kiterjedésű erdőben. A füld közönsége mindenkor kerülte a csoportosulásokat és a királyné háborítatlanul sétálhatott. A királyné ilyenkor rövidebb ruhákat viselt, a melyek nem akadályozták meg a gyaloglásban.

Egy kis pékinas járt rendszeren az erdőben, hosszú rudon nerezeket kínálva a sétálókknak. Ha

Erzsébet királyné sétálközben a kis inas sipszavát meghalfotta, rendesen megvárta. Gyakran tréfált is vele.

— Hogy a perecz, kis fiu?

— Két krajczár.

— Olesóban nem adod?

A kis inas mindannyiszor elpirult és a királynét ez rendkívül mulattatta. Rendszeren vett is egy pereczet és fenyves ezüst koronával fizetett érte. A pereczet pedig jóízűen elköltötte.

A füld közönsége mindannyiszor megleste az ilyen jeleneteket és a kis inas fényes koronáját jó áron megvették. Bártfán agiója volt a királyné koronájának, annak a másíknak ugyanis, amelyet a pékinasnak tartogattott. Mindig vitték magukkal kísérei új koronákat erre a célra.

Kugler czukrászdáját évekkel ezelőtt gyakran felkereste a királyné. Egy ilyen alkalommal bevásárlásokat is tett. A csomagot az asztalra tette és uzsonnázott. Uzonna után megfeledekezett a csomagról és ndvarhölgyével távozott. Már beszállottak volt az udvari fogatba és a kocsi megindult, midőn egy czukrászleány lelkendezve futott ki az ajtón.

A királyné megállította a fogatot és a leány a futástól kipirultan nyujtotta át az asztalon feledett csomagot.

— Köszönöm, gyermekem!

Mosolyogva nyujtotta kezét csókra a királyné a tulboldog czukrászleányknak.

A hetvenes évek vége felé a királyi család a szokottnál is hosszabban időzött Gödöllőn, s gondos körültekintéssel kezdték meg Valéria királykisasszony komolyabb nevelését s oktatását. A magyar királynak magyar földön született leánykája magyar nyelven ismerkedett meg a tudományokkal s mindazzal a széppel és jóval, melyeknek mindenkör valódi kincsesháza volt fogékony nemes lelke. Nevelőnöje Korniss grófnő volt, ez a főnkelt lelkü erdélyi magyar hölgy, míg oktatása teljesen Rónay Jaczint püspökre, a kiváló magyar tudósra volt bízva, kit annak idején Rudolf trónörökös mellé a minisztertanács ajánlott a magyar történelem tanárául. Különbön a kis királykisasszony, vagy mint felséges szülői nevezték: „kedves magyar leányunk“ — egész udartartása magyar volt.

A királyné kívánságára az egyes tantárgyakat is magyarul tanulta Valéria főherczegnő.

— Leányommal naponként magyarul imádkozzék. Azt akarom, hogy vallásos, de ne vakbuzgó legyen. A vallás vizsgára az élet folyamán mindenkinek nagy szüksége van!

Ez volt királynénk utasítása — Rónaynak.

Egy műtermet keresett fel ezelőtt két évvel a királyné Budán. A műterem új utcájában feküdt és az ut pesti minta szerint nagyon fel volt dülva. Kocsival épen nem volt a festőműterem megközelíthető és így egy kerten át kerülté meg a királyasszony az utat. Egy keskeny árok volt a kertben, melyet pedig mindenképen keresztül kellett lépnie.

— Nyujtsa a kezét, szállította meg az ottan álló öreg kertész, aki tanácstalanul nézett nagy barna kezeire, majd meg a királyné fnom, fehér kezeckéire.

— Nyujtsa csak a kezét, barátom, szállította fel ujból az öreg a királyné és segítségével átlépett a hasadékon.

Az öreg kertész egy darabig nézett a királyné tovatitni, karsu alakjára, aztán ujból megbámulta nagy barna kezeit és a meghatottságtól csak annyit tudott mondani:

A királyné volt. . .

És törülte a megnevésült szemeit.

Volt a királynénak egy kis szerencsenje. Rusztimónak hívták s a felséges asszony nagyon szerette. A királyné ha Gödöllőre jött, ezt a kis szerencsét is magyar szóra küldte a plébánoshoz. Különbön Rusztimó roppant czivakodó természetű volt s állandóan kiskökött, hogy a parasztnálkal veszedjék.

A királyné sokszor kacagott rajta jóízűn. Egyszer a lovászmester Valéria főherczegnő tisztelére zsákversenytűst rendezett a felső parkban Rusztimóval és Pepivel, a kis lovászfíruval, akit titkon szintén szerencsenné feketített. Rusztimó nem tudta, ki lesz a versenytársa. Zsákba varrták mind a kettőt s verseny után — melyben Pepi lett a győztes — midőn kifejtették a zsákokat, Rusztimó, amint meglátta fekete párját, ugy elálmétkodott, hogy mindzulni sem tudott, míg az előkelő nézők jóízűen kacagtak, de senki sem jobban, mint a királykisasszonyt.

asszony. Jó negyedóra telt el, míg Rusztimó komikus meglepetéséből magához tért és felismerte Pepit.

Azt mondta akkor a királyné:

— Rusztimó azt szeretné, hogy ő legyen a világon az egyetlen szerencsen. Ha Pepiről nem lehetne lemosni a szerencsét, Rusztimó leszedné róla a bőrt is.

Péczelen nyaralt egy nyáron Blaháné. Csinos nyaralója egyik szobáját magyar paraszttutorokkal rendezte be. Az utolsó czifra mázos kancsóig hi volt a szoba berendezése, csak a koszorúszalagok, melyek a falakat tulontul ellepték, árulták el, hogy nem parasztszoba van a nyaralóban. A paraszt-szoba ablakán egy délelőtt, amikor a nemzet csalóánya nem volt odahaza, egy karsu, előkelő hölgy tekintett be. A szobaleány volt a szobában és az idegen hölgy megszólította:

— Ki lakik itt?

— Blaháné ő méltósága.

— Az ő szobája?

— Igen, ha tetszik megnézheti a nagysága.

Az idegen hölgy bement és megtekintette az érdekes berendezésű szobát. Mielőtt távozott volna, két forintot csuszatott a szobaleány kezébe, aki hálásan köszönté.

— Csókolom a kezeit, nagysága.

Csak az ajtóból fordult vissza az idegen hölgy és csak annyit mondott:

— Urnőjének mondja meg, hogy a királyné nézte meg a szobáját.

A mult év tavaszán Ischlben volt a királyné. Akkor történt volt az a szerencsétlenség, hogy rendkívüli felhőszakadások a közeli községeket teljesen víz alá merítették. Ezrével maradtak hajlék és betető falat nélkül az emberek. A királyné érző szívét rendkívül meghatotta a szegény népet ért súlyos csapás. Kézipénztárából jelentékeny összeggel enyhítette a nyomort. De érző szíve nem elégedett meg ennyi segélylyel, gyűjtést indított Magyarországi királyasszonya a füldöző közönség körében. Mindenki sietett adakozni. Még a legfukarabb emberek is megnyitották erszényeiket.

Távol vidékekről érkezett sürgönyileg pénz a királyné ivére. Ezer szerencsétlen sorsüldözött fekküdt le akkoriban minden nap áldva a jószívű királykisasszonyt.

Fazekas István. — Kötőverő: Nagy Gábor. — Könyvkötő: Dávidházy Kálmán. — Pintér: Asztalos István. — Szűcs: Mórész András. — Szijgyártó: Nagy János. — Géplakatos: Bauer Ignác. — Késműves, csatorás, fésűs: Szabó Ferencz. — Gubás: Salánki Ferencz. — Hentes: Medgyaszay Sándor. — Órás, ékszerész: Serli Ede. — Ács: Bisotka Gábor. Szabó József. — Fazekas, kályhás: Tóth Bálint. — Szobafestő, fénymázoló: Thieszen Arthur. — Építőmester, kőműves: Stegmüller Árpád, Biczó Gyula. — Lakatos: Jóna Dániel. — Kovács: Molnár Ambros. — Bádógos: Preiser Salamon. — Szappanos: Polgári Márton. — Kerékvártó: Ungváry Mihály. — Kocsigyártó, sattler: Riesz Henrik. — Borbély: Fridvalszky Rezső. — Szűrszabó: Malatinszky Ferencz. — Meszáros: Szentesi János. — Mézeskalácsos, sütő, cukrász: Konrád János.

Póttagok: Csizmadia: Dobi Károly. — Szabó: Weisz Sándor. — Asztalos: Nagy Sándor. — Festő: Zeligler Ede. — Lakatos: Blaskovics Mihály. — Kőműves: Károlyi Sándor. — Cipész: Jakab Károly. — Bádógos: Tóth Gyula. — Hentes: Kovács János. — Esztergályos: K. Tóth Sámuel. — Aranyműves: ifj. Kostya János. — Kovács: Nagy József.

Ime a névsor, melynek tagja városunk iparos osztályának a legjobbjai. A midőn ezt ajánljuk elfogadásra, a legjobb akaratú ajánlatot tesszük, mert ezek kezében biztosítva látjuk az ipartestület jövőjét.

Virgula.

Karcolatok.

— Innen, onnan, mindenünne. —

Nincs már levél a faágon, száraz galyak közt sivít a késő őszi metsző zord szele.

Isten veled überezhíres világ, te rád már nem jó idők járnak.

A téli kabátok vették át az uralkodást s a boldogság meleg szobájában van!

No, hogy aztán a kinek se téli kabát, se meleg szoba, no bizony az derakasan — befűtött magának.

Valamint az olimpusi isteneknek és az alsó szoknyáknak is eljött az alkonya, azon módon eljött katonánk is a „kurta vas” estjére.

Ezentul nem fogják semmiféle stikliért sem vasra verni a katona gyereket, hanem csak — kikötik.

A jövő katonái már nem fogják ismerni a katonai élet — költészetét!

József kir. herczeg 12 birkát vett a várostól s Angliába küldte ajándékba.

Hát mindenestre nagyon szép a birkáktól, hogy a Hortobágyról Angliába jutottak, még pedig mint királyi birtok lakói.

Mert ilyen fényes pályafutást még a sokkal nagyobb marhák nem értek el.

Pedig van ám Debreczenben a Hortobágyon és innen is elég — czimeres marha.

Szép ünnepélyt rendezett a tanuló ifjúság november 17-én Csokonai Vitéz Mihály emlékére születésnapja évfordulója alkalmából.

Vitézünk szellemé bizonyára megelégedetten tekintett le a derék ünneplőkre s talán azt is mondta:

— Jól van fiúk, — de hát ez is — eső után köpenyeg.

Az „István” gőzmalom is megünnepeli fentállásának ötvenedik évfordulóját.

Lehet, hogy a megirandó történelméből meg fogjuk tudni, hogy hány métermázsa lisztet őrlött meg a félszázad alatt.

De az volna aztán a derék ember, a ki azt is ki tudná számítani, hogy a félszázad alatt őrlött lisztből hány tál galuskát lehetne főzni s hány ember számára.

Akkor nem is kellene aztán — népkonyha!

Érdemes tudósunk Géresi Kálmán főigazgató meg a debreczeni színészet 100 éves történetét írja meg, de hogy e száz é alatt a debreczeni színházak külszaját közt — hány pikáns szerelmi kaland folyt le — szerencsésen s kellemetlen következmények nélkül?

Ez lenne ám a kapós — olvasmány!

Vidéki rövid hírek.

Rémes családi dráma. Belgrádban egy magyar születésű orvos dr. Asztalos, nem tudni miért, fiatal nejét agyon lötte, aztán öngyilkos lett. — A királyné gyilkosa. Az elítélt gazlaccheni az itélet ellen semmiségi panaszt adott be. — Rablás nappal. B-Ujfaluban Bondor László csavargó Balogh Mihály hentes üzletében késsel támadt a gazdára és pénzt követelte. A megtámadott lármájára segélyre sietők ártalmatlanná tették a rablót. — Gyilkosság. Komádiában Arany Balázs átmetszett nyakkal találta a portáján. A gyilkost nem ismerik, bűnjelek nincsenek. A csendőrség erőlyesen nyomoz a titokzatos bűntényben. — Sikasztó árvaapátárnok. Fogarasban nagy feltűnést keltett Grünfeld Ignác

vármegyei pénztárnok eltűnése, a ki 80 ezer forintot emelt el magával. — Baross szobra. Baross Gábor szobrát ma — november 20-án leplezik le. Az ünnepélyes aktsuról jövő számunkban fogunk megemlékezni. — Dreyfus Párisban. Az egész művelt világ kíváncsiságának tárgyát, a száműzött Dreyfust a napokban hazaszállították. — Szerencsétlenség. Gurahonezi vasuti munkás Sztalla Albert e hó 9-én oly szerencsétlenül bukott le a hajtányról, hogy azonnal szörnyet halt.

HÍREK.

— **Istenitisztelek.** Vasárnap, nov. 20-án az ev. ref. templomokban az istenitisztelek a következők rendben tartatnak: nagytömbben: Mitrovits Gyula lelkész; kistemplomban: Dicsőfi József lelkész; új templomban: Juhász László h. tanár; ispotály templomban: Bélteki Lajos s. lelkész.

— **Városi képviselők választása.** Az új város atyák választása e hó 17-kén ment végbe, nem valami nagy érdeklődés mellett. Az új városi képviselők: Kiss Áron püspök, Szántó Sámuel keresked. akad. tanár, Balkányi Miklós ügyvéd, Csath Zsigmond postafőnök, Ertz Ernő üzletvezetőségi tisztviselő. — Üdvözljük az új város atyákat. Eljének!

— **Csokonai emlékének ünneplése.** Kovácsi Kálmán vezetése alatt a főiskola ifjúsága esztőtökön délután kegyeletes ünnepélyt rendezett, 1/2 óraker kivonultak a temetőbe Csokonai sírjához, a hol Sipos Béla jogh. tartott igen szép beszédet, utána Acsay Lajos szavalta el az alkalomra irt gyönyörű ódáját. Az ünnepély második része a Csokonai szobra előtt folyt le, a hol a főisk. énekar énekelt, Kun Béla alkalmi beszédet tartott és Kovácsi Kálmán elszavalta az ez alkalomra irt nagy hatású ódáját. Végül a „Szózat” elnéklésével az ünnepély véget ért.

— **A főiskolából.** A főiskolai zenekör, mely zeneszámával a „Magyar Irodalmi Önképző Társulat” nov. 2-iki diszgyülésén oly fényes sikert aratott, e hó 23-án a városháza nagytermében rendez ünnepélyt, melyen színészeink közül ismét többen vesznek részt; mint értesülünk Szathmáry Árpád monológot, Szabó Irma pedig komoly szavaltot tart. A főiskolai poéták közül Kovácsi Kálmán és Kun Béla olvassák fel költeményeiket. Az ünnepély iránt ismét nagy érdeklődés mutatkozik.

— **Az ifjúság és a színészet jubileuma.** A kollegium ifjúsága, mely lelkesedéssel batorította a zsenge magyar színészetet, amely mindig legelőszőbb közönsége volt Tháliának, a mely nem egy nagy tehetséget adott a színművészetnek, nem maradhat el a debreczeni színészet száz éves jubileumáról. Az akadémiai ifjúság gyűlést tartott Bogdán Lajos szénior előkléte alatt s ott elhatározta, hogy részt kér magának a jubileumi ünnepségekből. Kovácsi Kálmánt, Kun Bélát, Sipos Bélát, Barta Józsefet és Pákozdi Andrást — theologusok és jogászok — megválasztotta, hogy az ünnepélyen mindenütt képviseljek az ifjúságot, amely az érkező vendégeket fogadni akarja a vasutnál és amelynek Komjáthy János szerepet engedett a jubileumi disz-előadásán, az „Ember trahédiájá”-nak forradalmi nagy jelenetében. Ezenkívül még helyet kér magának az ifjúság a diszközgyülésen és a banketten.

— **Hymen.** Fényes esküvő volt e hó 12-én a Deák Ferencz-utczai izr. templomplomban. E napon vezette oltárhoz Békés Lajos fiatal kereskedő Mandel Margit kisasszonyt. Az esküvőn fényes és nagy közönség volt jelen, kik örömmel grtuláltak a boldog ifjú párnak. — Radó Victor a debreczeni üzletvezetőség hivatalnoká közelebb váltott jegyet Weisz Irén kisasszonnyal Kecskeméten.

— **Hollaender Gyula elhalálozása.** Közéletünk egyik oszlopok tagja hunyta le szemeit örök álomra. Hollaender Gyula a 48-as százados, az ipar- és kereskedelmi-bank igazgatója, több társadalmi intézménynek lelkes támogatója, nincs többé. Bár a csapás nem jött váratlanul, de azért a veszteség sokakat megdöbbentett. „Hállnak, hallnak, legjobbjaink.” Temetése tegnapelőtt, pénteken d. u. ment végbe rokonok, barátok és tisztviselők nagy sokasága mellett. A temetésen könyes szemekkel jelentek meg az öreg honvédek is, megadni századosuknak az utolsó tiszteletet. Béke poraira!

— **A városi tanács** részéről közhírre tettik, hogy a folyó év nov. hó 24-iki rendes közgyűlés napj rendjére, — a törvényhatósági bizottság intézkedéséhez képest, az ispotály utczai 19-ik számú pusztá telek elidegenítése felett a törvényszerű név szerinti szavazás van kitűzve.

— **A városi tanács katonái és illetőségi ügyosztálya** felhívja mindazon debreczeni és más községbeli illetőségi állítás és népfelkelő köteles ifjakat, kik az 1876, 1877, 1878, 1879, és 1880. évben születtek, hogy összeírásuk végett a katonai és illetőségi ügyosztálynál (Hungária palota II. emelet 16. ajtó naponta 8—12 óráig) legkésőbb f. évi november hó 30-ig annyival is inkább jelentkezzenek, mert aki ezen jelentkezést a nélkül, hogy legyőzhetetlen akadályok hátráltatták volna — elmulasztja, kihágás követ el és 5—100 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik.

— **Jótekonyság.** A helybeli Zóna-Asztaltársaság e hó 17-én este 50 szegény tanuló gyermeket ruházott fel. A jótekonyság e szép ünnepélyén megjelentek az asztaltársaság tagjai élükön Wolaffka Nándor püspökkel, aki mint diszelnök gyönyörű beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt. A ruházati czikkek kiosztása után egy kis tanuló mondott köszönetet. Az összes gyermekeket megvendégelték, a mi után a társaság tagjai mulattak kedélyesen.

— **Rövid hírek.** Vörheny és difteritisz. A gyermekek réme a vörheny és difteritisz városunkban is — habár szörványosan — fellépett. A hatóság mndent megtett, hogy a veszedelmes betegség tovább ne terjedjen. — Eltűnt százás. Özv. Kovács Gyulánétól a napokban Árpádtéri kis szatócsüzlete asztaláról 120 frtot elloptak. Az ügyes tolvaj hollétét a rendőrség nyomozza. — Baleset. Felhővári József helybeli vagongyári munkás bodnár — keze munka közben súlyos természetü

zúzóadásokat szenvedett. — Ismeretlen öngyilkos. A napokban a róm. kath. temetőben egy hullára akadtak, a ki önkézevel vetett véget életének. Nevét nem tudják. — Elűtötte a vonat. Nagy szerencsétlenség történt az elmúlt héten szerdán este (nov. 9.) a Hatvan-utczá végén levő sorompónál. Tóth Terézia debreczeni lakosnő, daczára annak, hogy a sorompó le volt eresztve, mégis át akart menni. A mint azonban a síre lépett, abban a perczen robogott el a nánási vasut, mely a szerencsétlen asszonyt elűtötte. Súlyos sebekkel borítva eszméletlen állapotban vitték a kórházba, ahol gondos ápolás alá vették. Fölgyógyulásához kevés a remény.

— **Visszaélés** történik ma minden téren. Így a hirneves Katzer József czég, József főherczeg udvari szállítója már gyakran tapasztalta, hogy több szabó és konfekciózók-kereskedő szűcsáruiakat Katzer készítményei gyanánt árusítják. Hogy Katzer a további megtevésztésnek elejét vegye, figyelmezteti a közönséget, hogy valamennyi műterméből kikerülő áru czimképével van ellátva s a mely árúból ez hiányzik, az nem tőle származik. A szűcsáruiak ma nagyobb hamisítással készülnek, mint az aranyemlék is így nagyon megokolt Katzer figyelmeztetése, mert csak az ilyen nagy czég nyújt elegendő garanciát arra nézve, hogy valódi szőrmeárut kap a vevő.

— **Áron Miksa** szesz-, ser- és bornagykereskedésnek irodáját f. évi november 8-tól fogva Simonffy (Kis-uj) utczá 14. számú saját házába teszi át. Bejárat: Széchenyi-utczá 13. szám alatt is.

— **(Beküldetett.) Hangok a közönség köréből.** Köszönőirat Amerikából. (Eredetiből magyarra fordítva.) Tek. Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak. Neunkirchen. Alsó Ausztria. — New-York 18/V 98. Jó uralm! 1895. nov. 12-én oly foku rheumatismust kaptam, hogy kénytelen voltam ágyba fektüdni. Nyolcz hónapig feküdtem egy helyben a nélkül, hogy megmozdulhattam volna. Testsúlyom 175 lbs-ról 130 lbs-re ment vissza, jelölő ama borzasztó fájdalomnak, melyeken évente átmentem. Kipróbáltam mindenféle gyógymódot, amit valaki csak valaha használt s melyet az orvosok kitaláltak, egészen a villamos törfőkig, de azért annyira nem érzem magam jobban, hogy legutolsó kezelő orvosom nem akart többé tölem díjazást elfogadni, miután nem tudott rajtam cseppet sem segíteni. Idők multával találkoztam egy barátommal, ki figyelmeztetett engem a Wilhelm-féle csusz s köszvényellenes vértisztító theánál ájára, mint ami csalahatatlán szer a rheuma ellen. Én elmondtam neki, hogy mennyi mindent megpróbáltam már s kevéssé bízom ezen theában is. Ugy tetszik, hogy a sors keze működött abban, hogy én önnök írjak s hogy éreztem, hogy van még ami engem meggyógyít. Meggyőződtem, hogy a mentő szer létezik. Nem tudom szavakban kifejezni ama rettenetes kínokat, melyeket a legutolsó 3 évben átéltem. De most ez nem háborgat többé engem s ezen pillanatban úgy érzem magam, mint aki újjászületett s nem tudok a világnak nagyobb kincsét a Wilhelm-féle csusz s köszvényellenes vértisztító theánál kérem önt uralm, legyen szíves a Wilhelm-féle csusz s köszvény elleni theából nekem 12 csomaggal küldeni. Önnök a legfőbb egészséget s hosszú életet kívánva vagyok őszinte tisztelője Gordon M. Josef 179. orchard st. New-York. Egyesült-Államok. — Kapható minden gyógyszerárban. Főraktár: Mihálovits J. gyógyszerésznél Debreczen.

Ingatlanok forgalma.

(A debreczeni kir. törvényszék, telekkönyvi osztályánál).

Matkó András és neje Busi Sára megveszik Matkó Ferencz, Matkó János és Matkó Mihály nagycserei birtokukat 879 frtért.

Boldog István és neje Farkas Juliánna megveszik Nemes Kálmán 4 hold 200 □ öl területű ondódi földjét 1360 frtért.

Papp István megveszi Ormós Eszter, István, Juliánna és József kiskoruk tulajdonát tevő 3597. régi sorszámu házát 1200 frtért.

Ifj. Schwarcz Vilmos és dr. Balázs Bertalan ügyvéd megveszik Somogyi István és András gőzmalomát 4000 frtért.

Nagy Sándor és neje Gombos Zsuzsánna megveszik Gebauer Károlyné 4 hold 1156 □ öl területű ondódi földjét 1000 frtért.

Ormós Gábor és neje Ecsedi Juliánna megveszik Kovács István és kiskoru gyermekei tulajdonát tevő Vigkedvő Mihály-utczai 34. sorszámu házát és ondódi földjét 4450 frtért.

Csincsér Sándor és neje Köteles Sára megveszik Imre Ferencz és neje Boldizsár Eszter 418 □ öl területű csapókerti szőlőjüket 650 frtért.

Major András és neje Tömösvári Erzsébet 6 hold 1232 □ öl területű nagycserei kaszálójukat megveszik Horváth Antal és neje Mórész Borbála 990 frtért.

Tóth Mihály és neje Kondor Juliánna újkerti szőlőjüket megveszi Kocsis Eszter özvegy Vezendi Józsefné 1825 frtért.

Boóz Márton és neje Gubás Mária 1614. régi sorszámu házukat megveszi Farkas Zsuzsánna Kiss Árminné 3100 frtért.

Dr. Nagy Lajos ügyvéd és neje György Mária megveszik Liptai Sándor pusztá banki kaszáló birtokát 4400 frtért.

Kerekes Gergely és neje Leiter Katalin megveszik Deák István 6 hold 900 □ öl területű ondódi földjét 250 frtért.

Cseresznyés Ferencz és neje Rózsa Juliánna megveszik Miskolci István és neje Vedres Zsuzsánna 1 hold 1550 □ öl területű ondódi földjüket 480 frtért.

Tóth Kálmán 2 hold 1105 □ öl területű újosztású földjét megveszik Horváth István és neje Csóka Eszter 1000 frtért.

Kiss Sándor és neje Tóth Mária megveszik Erdei Ferencz és neje Balogh Mária ingatlanágait 1800 frtért.

Szilágyi József és neje Bagi Eszter megveszik Mórész András 144 □ öl területű majorsági földjét 216 frtért.

Tóth József és neje Tar Zsuzsánna megveszik Nagy Gábor és neje Bőr Mária 14 hold 1300 □ öl területű ondódi földjeiket 7000 frtért.

Hulka Ede és neje Beck Erzsébet megveszik Bencze István és neje Ménes Juliánna 10 hold 1434 □ öl területű újosztású földjüket 1731 frt 51 krért.

Juhász Péter és neje Szeifert Erzsébet megveszik Kiss Mihály és neje Szabó Eszter 1 hold 1100 négyszögöl területű ondódi földjüket 400 frtért.

Színház.

A mult hét műsorának utolsó pontja a hirtelenében előrántott „Virágcsata” című operette volt. A kedves zenéjű operette, melynek egyes énekeszámait fűlbeműsö voltuknál fogva a nép is éneklé, a szezon leggyöngébb előadása volt. Hogy magáról a darabról így kell megemlékeznünk, oka a helytelen szereposztás volt. Kállay Lujza a mi kedvelt primadonnánk kedves és bájos volt, de minden igyekezete mellett nem tudta megmenteni a darabot. Kaposi, a sikkes és kedves operette énekesnőnk, a ki diskrétül játszott s igen szépen énekelt, szintén partnereit kellett, hogy kirántsa a binárból. Bartha gondos és ügyes játéka, Sziklay egészségsér humora, Locsarekné szokott jó alakítása kárba veszett volt, mert a darab fő szereplői nem voltak kellő képen elkészülve. Mezei, a kellemes hangú baritonista, leszámítva a leszámítandókat, ilyen alkalommal, a mikor két nap alatt kell bevágni valamit — szépen énekelt és ügyesen játszott. Szentcs Vég Adolár-járól nem mondhatunk mást, mint hogy — karikatura volt.

Vasárnap d. u. Berszéni Károly népszínműve „A két baka és egy huszár” került színpadra. Az előadás sikerült volt. A szereplők mindenike megállta helyét. E darabban lépett fel színpadunkon először Csatai Irma, a Solymosi iskolájának egyik szép sikerrel végzett növendéke, a ki leszámítva a lámpalázt nem csak csinos színpadi alak, hanem tehetséges is, a kiből gyakorlat után igen használható tag lehet.

Vasárnap este Szigligeti és Balázs Sándor 100 darab aranyat nyert „A sztrájk” című népszínműve adatott. Az előadás meglátszott a gondos rendezés, mert egyike volt a legsikerültebbeknek. Szathmáry Á. művészi alakítása, gondos játéka magas színvonalon állott. Méltó partnere volt Folinuszné, kifejezőesteljs játéka, melyben drámai erővel alakított, többször megtapsolták. Kaposi J. a kis fürge korcsmárosné szerepében — bár beteg volt — ügyesen és diskrét játszott, gyönyörűen énekelt. Sziklay — Lajos takácsmestere kabinet alakítás volt, különösen sikerült a maszkirozás. Kiss Irén, Szabó Irma, Fáy Flóra, Tanay gondos játékaikkal emelték az est sikerét. Csatai német munkása a felbujtó szerepében kitűnő volt.

Hétfőn este „Éjjel az erdőn” című darab adatott. A közönség igen csekély számban jelent meg, de annál jobban mulatott és élvezte az előadás gyönyöreit. Szathmáry Á. és Fenyéry művészetükben szállottak versenyre s alakításaikban voltak a szereplők közül kimagasló alakok. Kállay L. a ki Kaposi russzul léte miatt vette át annak szerepét, mint mindig. Ugy ez alkalommal is gyönyörűen énekelt és játszott. A Rubos pár és Bartha gondos és ügyes játékaikkal emelték az est sikerét. Sziklay jóízű humorával, gondos tanulmányra valló játékaival és találó kupléival zajos sikert aratott.

Kedden este „Az egér” című énekes vigjáték került színpadra. E darabban színházunk első rendű tagjai szerepeltek s meg is látszott, mert a mit produkáltak az művészi volt. Szabó Irma a czimszerepben oly kedves alakítással, természetes és kedves alakítással játszott, mint talán soha. Komjáthy né művészi otthoniassággal, T. Halmi M. természetes egyszerűséggel arattak zajos tapsokat. Csiga házy E., Fáy Flóra gondos játékaikkal emelték az est sikerét. Székely nem volt az az elegáns világfi, a kit a szerző gondolt és egyáltalán nem elégitette ki várakozást.

Szerdán este „A bagdadi herczegnő” című színmű adatott. Az est hősei a Komjáthy pár volt. Átgondolt, a legkisebb részletekben is művészi tökélyű játékaikkal többször nyílt színen is zajos tapsokkal jutalmazta a közönség kedvenceink művészetét. Fenyéry és Tanay igen szép kereket alkottak gondos játékaikkal az est hőseinek.

Csütörtökön este Jókai „Az aranyember” színmű színműve került színpadra. Fáy Flóra — Timea, Szabó Irma — Noémi, egymást mutált felül, mely érzelmre valló átérzett és gondos játékaikkal. Igen sikerült alakítást produkált Komjáthy né is, ki mint Athalia aratott zajos tapsokat. Komjáthy mint Timár Mihály, művészetével adta vissza az aranyembert. Bartha, Szathmáry és Tanay a szokott jók voltak.

Pénteken este Plotow „Mártha” operája került színpadra. Szép munkát végeztek színházunk e darabban működő tagjai, de nem volt teljes, mert egy opera előadásnak vagy precziz kell menni, vagy sehogy. Rövid két hét, vagy három is, nem elég arra, hogy egy ily nagyszabású opera precziz minjen különösen akkor, a midőn a szereplő tagok mindenike csaknem minden este igénybe vaa néve. A

KONTSEK GÉZA

Debreczen, Kossuth-(Czepléd)-utca,
fűszer-, csemege- és
borkereskedés,
gazdasági-, konyhakerti- és erfurti
virág-magvak nagyban és kicsinyben.

Ajánlja az idényre dúsan
felszerelt raktárát, kitűnő
fűszer-árúkat, finom dessert
czúrkókat, friss déli gyümöl-
csöket, páczolt és olajban
conservált halakat, kiváló finom
teákat és angol rumokat, tea-
süteményt. Az „Országos köz-
ponti minta pince” borait
eredeti töltésben.

Uj fűszer árjegyzék megjelent s kívánatra
küldetik.

Eladó kitűnő Rózsa-kolompér.

A Parlagon saját termelése **kitűnő
kolompér 1 frt 60** krjával mázsánként
Sziv-utca 12-dik szám alatt levő raktáram-
ban kapható

Hidvéger Mihálynál.

(442) 1—2.

**Mindenféle
TENGHERI HALAK**
olajban és kocsonyázva
kaphatók

BÉKÉS EMIL

fűszer-, csemege-, czúrkó- és déli-
gyümölcs-üzletében,
DEBRECZENBEN, PIACZ-UTCZA 42.
Biedermann-palota.
(450.) 1—1.

Nem kell eldobni a viselt ruhákat,

mert én ezeket úgy ki tudom javítani és
tisztítani olcsó árak mellett, hogy azokat ki-
menőnek is lehet használni. Elfogadok min-
den ruhaneműt, átalakítani olcsó áron.

Roznai Ignác

(446) 1—6. Piacz-utca 66. sz.

**28 arany- és ezüstérem s okmányokkal
kitüntetve.**

ZENÉLŐ JÁTEKMŰVEK

elismerve az egész világon, ezen zenélő játé-
dobozok, automata, sweizi házacskák, cigarettá-
tartók, albumok, levélnehezítők, íróasztali díszek,
sétapálcák, poharak, dísz tányérok, üvegek mind
zenélőkészülékekkel ellátva és még itt elő nem
sorolt másfajta zenélő tárgyak. A legújabb és
a legpompásabb, legesodálatozabb zene számokkal.
A legalkalmasabb **KARÁCSONYI AJÁN-
DÉKOKAT** szállítja

J. H. Heller Bern (Schweicz).

Csak a direct felkeresés folytán garantíroz a
valódiságot.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.
Felvilágosításokat készséggel ad. 1—2.

RENOMAT (128.) 0—16.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRÚSÍTÁS.

Visszavonhatatlanul az üzlet teljes feloszlása miatt
a raktáron levő női és úri divat szövetek, függönyök, szőnyegek,
paplanok, vásznak, kész fehérneműek, Velesek, Cretonok, asztalneműek,
óriási választék kötényekben, nyakkendők, esernyők, zsebkendők és
mindenféle divat árúk

a beszerzési áron alul adatnak el.

Minden vásárlás csak félárba kerül, ezen rendkívüli kedvező alkalmat
nem lehet eléggé ajánlani az érdeklődők figyelmébe.

Tisztelettel

Besenczky Kálmán,

(431.) 3—6.

a „Bika” szállodával szemben.

Ifj. PÁJER JÓZSEF

**ÜVEG-, PORCELLÁN-, LÁMPA- ÉS KONYHA BERENDEZÉSI
NAGY RAKTÁRA
Debreczenben.**

Üzlethelyiség: Főpiacz, Kossuth-utca sarkán.

Van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemű közönség becses
tudomására hozni, hogy az idény beálltával dúsan összeállított **lámpa-raktárt**
rendeztem be.

Tartok raktáron minden jó hírnevű gyártmányu **álló- és függőlám-
pákat** a legjobb égőkkel ellátva, egész gyári áron, ugymint **Ditmár-féle nap-
kometten baku-, dupla- és 30—40 gyertya lángu meteor-égőkkel**,
melyeket eladás előtt mind kipróbálva szolgállok.

Tartok raktáron igen finom szövésű **kanóczoikat, lámpa-ollókat,
lámpaüveg-keféket, petroleum kannákat** s minden egyes lámpa-
részeket.

Ajánlom továbbá gazdagon berendezett raktáramat, u. m.: **ét-, thea-,
kávé-, mocca-, mosdó- és üveg-készleteimet** francia, angol s több
hazai kivitelben igen jutányos áron.

Berndorfi evőeszközöket, dísztárgyakat, úgy **china-ezüst**,
mint **alpaccában** árjegyzék szerint, továbbá: **csont- és fanyelű a-ztali-
és dessert-késeket, mosdó-asztalokat** minden kivitelben.

Szabadízítéshoz nagyválasztékban szolgálhatok **majolika- és terra-
kotta-vázákat és korsókat**, ugyszinté **faldíszeket és szobrokat**
minden nagyságban.

Ajánlom továbbá az abaujmegei majolikagyár szépkivitelű árúk bizományi
raktárát, a mely gyártmányból dúsan el vagyok látva. — Konyha berendezéshez
minden alhoz való kellékekkel a legolcsóbb árak mellett szolgállok.

Menyasszonyi kelengye bevásárlásnál **százalékos enged-
ményezék**; vidékre csomagolást, ládát nem számítok.

Vidéki megrendelésekre a csomagolásnál a legnagyobb gond fordítatik, az
úton történendő esetleges kárért felelősséget vállallok.

A nagyérdemű közönség szíves bizalmát kérve

maradok kiváló tisztelettel

ifj. Pájer József.

(5—6)

Gázzal fűtés.

Van szerencsénk tudatni a t. közönséggel, hogy

konyha- és kályhafűtés

céljaira

a légszeszt köbméterenként **12 krajczár mérsékelt árban** szolgáltatjuk
s ez által a légszeszszel való főzést és fűtést, mely kényelem, tisztaság, a fűst
és korom teljes mellőzése) tekintetében amugy is föltötte áll más fűtési módok-
nak, olcsóság tekintetében is versenyképessé tesszük.

Az érdeklődőknek teljes fölvilágosítást is nyújt (433.) 3—4.

a légszeszgyár igazgatósága.

**Az AUER égőkhöz izzó testek és üvegek Vár utca 2-ik
szám alatti gyújtóhelyiségünkben mindenkor kaphatók.**

(433.) 4—4.

Gázzal főzés.

Árlejtési hirdetmény.

Berettyó-Ujfalu község „ártézi kút” fúrására újból pályázatot nyit; felhívjuk azért
pályázni szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat az előjárósághoz f. évi november hó 25-ik
napjának délután 5 órájáig adják be.

Az árlejtési feltételek az előjáróságnál megtekinthetők.

Berettyó-Ujfaluban, 1898. évi november hó 16-án.

Kerekes Gyula

jegyző.

(448) 1—1

Gerenday András

törv. bíró.

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

**6 HUZÁS
SORSJÁTEKA**

100.000 KÖRÖN

5 a 20.000 KÖRÖN

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KÖRÖN

Húzás márc 1899. január hó 4-dikén.
Sorsjegyeket ajánl:
a Takarékszövetkezet r. társ. és Katz Jakab.